

[Udenrigsministeren.]

sociale problemer, såfremt strukturen af den dominerende industri ikke forbedres i tide. Kommissionen har samtidig anmodet den britiske regering om at sikre, at støtten ikke benyttes til en udvidelse af kapaciteten i uldtekstilindustrien.

Som det vil fremgå, følger Kommissionen udviklingen af støtten til tekstilindustrien nøje. Den hidtidige kontrol er nu blevet suppleret med en årlig statistisk undersøgelse af den samlede støtte, der gives til denne industri, herunder i form af egnsudviklingsstøtte. Den første af disse årlige statistikker ventes afsluttet i efteråret 1974.

Den støtte, der i dag kommer tekstilindustrien i EF til gode, er således i alt væsentligt begrundet i egnsudviklingshensyn. Den støtte, der måtte være ønske om at yde herudover, er undergivet så nøje kontrol fra Kommissionens side i medfør af Romtraktatens bestemmelser, at konkurrencesituationen inden for tekstilindustrien i dag må betegnes som tilfredsstillende, ikke mindst i betragtning af de struktur-mæssige problemer, denne industri står over for.

Vedrørende lande uden for EF kan det nævnes, at EF påtænker i nær fremtid at indgå aftaler med de vigtigste eksportørlande af tekstiler. Aftalerne forudses at fastsætte bestemmelser vedrørende importen til EF af bl. a. visse tekstilvarer. Problemet i forhold til disse lande er i øvrigt som bekendt i første række forårsaget af de betydelige omkostningsforskelle, der gør sig gældende, fremfor af en mulig forskel i ydet statsstøtte.

Jeg er imidlertid enig i, at det i den givne økonomiske situation er af betydning at være opmærksom på de problemer, statsstøtte til tekstilindustrien i andre lande kan medføre, og at udviklingen på dette område derfor nøje bør følges.

Af Søren Jensen (S) til arbejdsministeren (30. juli 1974):

„Vil ministeren overveje at ændre de gældende bestemmelser for arbejdsløshedskontrol, således at hjemsendte værnepligtige allerede i det første år efter hjemsendelsen får mulighed for at holde en samlet ferie af samme længde, som lønmodtagere i øvrigt normalt har?“

(Spm. nr. 342).

Begrundelse.

Efter de gældende ferieregler og med en normalt arbejdsindtægt det foregående år har enhver lønmodtager pligt til at holde en samlet ferie af 4 ugers varighed.

Hjemsendte værnepligtige har ikke i de måneder, hvor de har aftjent deres værnepligt, haft mulighed for en indtjening, der giver ret til feriepenge og feriedage. Og hjemsendelsespengene, der udbetales umiddelbart efter hjemsendelsen, er jo kun beregnet som en startkapital efter tjenesten.

Når en virksomhed så f. eks. holder ferielukket 3 uger i juli måned, er den hjemsendte værnepligtige henvist til dagpenge fra arbejdsløsheds-kassen. Har han ikke været fagforeningsmedlem længe nok, er han henvist til den sociale forvaltning.

Dette betyder, at han skal gå til kontrol mindst én dag hver uge, og ligeledes at han er pligtig at modtage eventuelt anvist arbejde. Han, der i mange tilfælde er gift og har børn, er således afskåret fra at kunne rejse bort i f. eks. blot 14 dage eller i det hele taget holde ferie, som andre lønmodtagere normalt kan gøre det.

Det må være rimeligt, når samfundet pålægger de unge at aftjene en værnepligt, at man i hvert fald betragter den dertil medgåede tid som ligestillet med almindelig arbejdstid med hensyn til optjening af feriedage.

Man kunne derfor tænke sig indført en ordning, hvorefter hjemsendte værnepligtige ved første års ferie efter hjemsendelsen fik udbetalt et beløb som feriepenge fra den hjemsendende myndighed. Da jeg er helt klar over, at dette vil medføre en ret væsentlig udgift for statskassen, skal jeg helt undlade nærmere uddybning heraf, men vil i stedet bede om overvejelse af en administrativ ændring, der er helt gratis, men som vil være en acceptabel løsning af problemet.

Det må være rimeligt at sige, at den hjemsendte værnepligtige — når ferie skal holdes — har ret til 2 dages ferie for hver måned, han har aftjent sin værnepligt. Dagpengebeløbet for disse dage skal så udbetales ved feriens begyndelse.

Han vil på denne måde få mulighed for en samlet ferie, og denne smidige ordning vil ikke koste samfundet noget, idet beløbet blot vil træde i stedet for den arbejdsløs-